

Else van der Feer Ladér-Lohmann, werd geboren in 1897 te Bielefeld (Dld). Al jong groeit er een grote liefde tot de beeldende kunst in haar en haar ouders besluiten danook haar naar een kostschool in Dresden te zenden, waar de culturele opvoeding het belangrijkste deel van het programma uitmaakt. Hier beginnen dan de eerste serieuze schilderslessen.

Na dit kostschooljaar terug naar Bielefeld met steeds meer het vastomlijnde idee van het schilderen, het toekomstig beroep te maken.

Zij bezoekt dan in Bielefeld, de Kunstschule, waar naar levend model wordt gewerkt en anatomie gestudeerd.

Toch bevalt haar de werkwijze daar niet in vergelijking met de lessen in Dresden. Zij gaat naar Dresden terug en volgt daar schilderslessen onder de bezielende leiding van de kunstenaar Johann Walter Kurau (van Baltische afkomst en afgestudeerd aan de Petersburger Academie).

Goed paedagoog als Kurau is, voelt hij onmiddellijk aan, dat hier een talent klaar ligt om, door een enkele aanwijzing, tot volledige bloei te komen.

Van 1916-1917 is ze zijn gretige leerlinge.

Kurau's kleurenfilosofie " die melodie der Farbe ", zijn principe om landschap, stilleven of portret in afgewogen kleurvakken te plaatsen, om alles in zijn geheel te zien en om als het ware een panorama van 180° op klein formaat te kunnen overbrengen, wordt door de jonge schilderes begrepen en ogenblikkelijk benut.

Dan echter vetrekt Johann W. Kurau naar Berlijn, tot groot verdriet van zijn schildersklas. Er zijn er die hem volgen naar deze stad, Else wordt echter door haar ouders te jong bevonden om zich naar deze grote stad, waarop de oorlog zijn stempel heeft gedrukt, te begeven. Maar het overlijden van haar vader brengt grote veranderingen teweeg en haar moeder, die voelt hoezeer Else de lessen van haar leermeester mist, geeft toestemming de stap naar Berlijn te wagen.

Berlijn, vol pulserend kunstleven, geen brood op de plank, des te meer geestelijk en cultureel voedsel. Gevluchte Russische kunstenaars, Polen, Baltten, en anderen brengen hun vibraties op het kunstleven over.

Geen wonder, dat een natuur als die van Else Lohmann in de ban raakt van de vele mogelijkheden, en als het ware in een roes van verrukking en scheppen komt. Het wordt een belangrijke periode in haar leven.

Dan ontmoet ze op een reis naar Italië, de Hollandse Kunstverzamelaar C. van der Feer Ladèr , met wie zij in 1922 in het huwelijk treedt.

In de jaren 1924-1934 bewoont zij met haar echtgenoot en 2 kinderen, het landgoed "Groenevelt", bij Hulshorst en wordt lid van de Veluwsche Schildersclub in die dagen. Vriendschappen met de schilders Lussenburg, Briet e.a. maar vooral met de dichteres/schilderes Marie Cremers.

Als de crisisjaren de druk op het landgoed verzwaren, verhuist het gezin naar Baarn, waar Cees een klein museum inricht. Ook in Baarn heeft Else steeds deelgenomen aan het culturele leven, zoals ze ook nu lid is van de Vereniging van beeldende kunstenaars, Aldaar. Diverse groepstentoonstellingen heeft zij meegemaakt, maar ook exposities van uitsluitend eigen werk.

Wat haar werk betreft, verrast vooral in de vroegste jaren het ongecompliceerde, er is echt met verf gewerkt, de toetsen zijn breed en nergens zal men een kleur vinden die uit de toon valt. Landschap, portret, stilleven , naakt, alles wat haar boeide heeft zij, verrukt als zij van het onderwerp was in één ruk neergezet.

Als Else van der Feer Ladèr getroffen is door wat zij ziet, springt de vonk over en dan moet meteen gezegd worden wat zij ondergaat. De grote bekoring van haar werkstukken, Aquarellen, tekeningen, gouaches, of olieverfschilderijen is het élan waarmee haar liefde voor het gegeven zich uitdrukt.